

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: *Analýza požadavků kladených na sociální pracovníky Mezinárodním etickým kodexem*

Autor práce: Bc. Anna HOJKOVÁ

Obor studia: Etika v sociální práci

Posudek vypracoval: PhDr. Roman Míčka, Th.D., Ph.D.

Datum: 15. 5. 2017

Diplomová práce studentky Anny HOJKOVÉ s názvem „*Analýza požadavků kladených na sociální pracovníky Mezinárodním etickým kodexem*“, předložená v rámci studia oboru Etika v sociální práci na Katedře etiky, psychologie a charitativní práce, dle mého názoru uspokojivě splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce jak po stránce jazykové, tak i obsahové. Rozsah, úprava, splnění formálních požadavků v zásadě dle metodických pokynů, stylistická i gramatická úroveň jsou bez závažnějších závad a připomínek. Z formálního hlediska pouze kritizují poněkud kratší rozsah textu blízký spodní hranici doporučeného rozsahu (s. 5–70).

Co se týče obsahové stránky práce, autorka se věnuje velice zajímavému a pro sociální práci důležitému tématu Mezinárodního etického kodexu sociálních pracovníků, jeho analýze, recepci, povědomí a pochopení mezi sociálními pracovníky. Nejprve se autorka věnuje problematice kodexu jako takového (a etických kodexů obecně) a debaty kolem jeho relevance, případně i otazníků. Následuje analýza principů mezinárodního kodexu a současná prezentace výsledků výzkumu mezi sociálními pracovníky (15 respondentů), která přináší zajímavé výsledky – kupříkladu nízkou míru povědomí a užití mezi sociálními pracovníky, ale třeba i vnímání některých požadavků kodexu jako méně důležitých – zejména jde o „požadavky směřující ke společnosti“ (sociálně-kritická role sociálního pracovníka ve společnosti apod.). Z toho autorka v závěru správně usuzuje, že je Mezinárodnímu kodexu věnováno v kontextu sociální práce málo pozornosti a je o něm nízké povědomí, dále pak i třeba, že větší důraz na práci s klienty a požadavky na osobu sociálního pracovníka může souviset s redukováním vnímáním sociální práce jako takové.

Téma má podle mého soudu větší potenciál, který mohl být lépe využit – kupříkladu není provedeno srovnání Mezinárodního kodexu s jeho specifickým vtělením do Etického kodexu sociálních pracovníků ČR, aby bylo následně z dotazování patrné, jaká jsou jeho „lokální“ specifika a jestli je vnímán obdobně jako kodex mezinárodní. Dále postrádám lepší vyhodnocení oné disproporce, v níž jsou ony „požadavky směřující ke společnosti“ v kodexu chápány jako méně důležité. O tom je učiněn solidní úsudek v samotném závěru, ale nikoli v práci jako takové. V neposlední řadě bych přivítal lepší zasazení do kontextu etických teorií (2.4) – kodexy mají svou povahou diskurz deontologický, ale my si z etické perspektivy musíme klást otázky po legitimitě a zdůvodnění implementovaných požadavků, což je debata, která se v sociální práci taktéž vede (viz třeba Opatrný, *Sociální práce a teologie: inspirace a podněty sociální práce pro teologii*, 2013: 227, kde se hovoří o „určité emancipaci sociální práce od závislosti na teorii lidských práv“ a klade důraz spíše na hodnotové založení sociální práce, než na její přímou závislost kupříkladu na stavu a rozvoji konkrétní lidskoprávní agendy – která může být ideologicky podmíněná).

Práci ve svém celku i přes kritické podněty považuji za uspokojivou a **d o p o r u č u j i** k obhajobě, přičemž hodnotím předběžně známkou **ve l m i d o b ř e**.

V Českých Budějovicích dne 15. 5. 2017
Roman Míčka